

Veleden Gyuri!

Az mindegy! Itt csak arról van szó, hogy írta. Te
a magyar műveltség és műveltségét elég erővel
tartod a tendenciákra? Itt ezzel fájradnod.
A magyar közönségnek mese kell. Mese, aharcra
egy kis gyerekeknek - a mi nem csoda, mert hiszen
műveltségünk még ugyancsak gyerekkorát éli.
Nekünk Hercegek, Marokkó, Ferenczyk kellenek,
kik éndekken cseregel a pamlagok és a pappodó spöngé-
gek országában, nekünk Kigondolj és a közönség
elki meggyűjtésére alkalmas fordulatok, bonys-
dalmok kellenek. Óvatos, de hatásgerjesztő
receptek és más ilyen fontos dolgok!...
Tendenciák! Egyáltalában a mélyebb sociológia,
vagy fájradalom-philosophia, a mi közönségünk ezme
világából absolute hiányzik. -

Aronban ma is a szabadságod roppantul érlelt, hogy
egyini értelmedből mindaddig nem vonnak le
a dráma kísértetek semmit, míg nem veszed föl
a Krennerféle nyelv. joggal félrehasított drámai
címet. Ha pedig jó dolgot iszál akkor meg
pláne nem vonnak le semmit.

Nagyon leüdültene egy más dolgon, ha lehetőleg
sokan így gondolkodnának a térről, melyről
egyéb ként sokat beszéltek, de úgyancz keveset
gondolkodnak.

Ez azt hiszem, hogy ha minden urosfaragó, kocsi-
fürs más effajta fölösleges embernek - gondolod.
nék, rögtön letenne föllet, ecsetét, szagolár
mipet is elmenne iskolába, a hova való. Emlét a
speciális a gondolkodás hiányzik. Nem isteni
Kella költöket, mely a költő szeretőis, hanem
az iglést kell észlelni. Túlcs. embernek más
van fogalma a széről, kinél pedig fogalma van,
az gondolkodik. Aki gondolkodik az fölösleges

szüggő nem fog válni Snyarába hajítani. -

Ez gondolkodtam, mikor a természet philosophiájának felülte Tottan.

Valtal olyan tulajdonságok objektív jellemzők, hogy egész eszmevilágomat örülök hóbortnak tartottam. Ezek most egyre apróbbulnak s minél inkább viszonyba jutok a természettel annál kevésbé ismétlődnek.

Ha beteg leszek, akkor a természet fog meggyógyítani, ha kedvetlen vagyok, az fog kedvre deríteni. Ő talán a legjobb barátom, mely igazán elbűnül egymással.

Jóesten is valószínűleg te is ösmersz olyan talán sok kis gyermeket. Kérdesd meg fölül, hogy rövid múltjór minő intenzívebb nyomokat hagytak lelkiükben. ~~Is~~

Jóesten is valószínűleg te is ösmersz öreg aralakat - nem is szűk. Kérdesd meg fölül, milyen emlékek fűszik gondolataikat a gyermekkorhoz?

Aki gperel új, mint a vein fölsovoly, cölter, kedves
szobak, - kedves parcsok, - lakasainak, jelen
fel-, Kalendokaf.

Ezt tölem hiába várnád. „Mindet nyomok
szivemben nem hagyott...” Ha szülemi hit és
Koromban elhaltak volna, talán a csukra sem
emlékernék.

Ellenben emlékezem arra lilavirágú orgonabokra
sorra, mely kétszínűt öveste, emlékezem a távolbái
előkelő ertőkre.

Tudj isten, es máj új volt, így van is, azt hiszem
örökre itt lesz!

~~Ma~~ Mai disposition csak a természet megfigyelés
sere kértel. Talán gperel koromban hiányzott
azgamból minden más séjt, mely nem bejés a
természet befogadására. En néha azt hiszem.

Mindabbai csak az általam kövél kértel,
hogy én egész életém az újvólán csak a természet
szétes láttam is, hogy éppen ez az, mi meg

1903 jún. 16.

fogja nehezebbi existenciájának olyan barmok
között, ki akadémiái tanulmányától forró
fejjel mennek ki a természetbe. Nehányban van
is valami epítésze a természettel, de ez semmi.
Semmi, mert ott áll mögötte az akadémiái megdönté-
tetlen szabály, mely egyetlen e nemből, mivel alóla
meg kivétel sincs.

Imost én emel a gulyánál praxi kálpám, hogy a
természet az nem fű, nem fa, nem baka, nem ló, nem
nem silhouette, nem hangulat, hanem érzés, —
— érzés.

Hogy az ember, az a magában rejtő gondolatok,
vagy érzés iparát alájában kifejezi is így
megistehet. Itt az ember örül, minden ki
meg talán a kutya is érzi, hogy annak a
lelkében kellemes hangulat uralkodik, mert
ott van a derűs arc, a könnyes mosoly,
az egész testen látható vidámság, mintha kifejezője
a lelkiállapotát.

Minden esodálatozás más a természetben.

Oh az éjszaka gondolatok a légyéletekhez
aranyokban, de még is réjtve vannak.

Az ember lelke bűnig felig vidám, felig
közömbös, a természet ar soha. Oh az óvól
eltekedő urallodik.

Sminder hol van? En mindig látom és
a természetben exaktis est látom.

Hiaiban bűnös az alkotó.

A baba ember azt hiszi, hogy ha egy ebet, meg
szelidít és szolgálója lesz, vagy ha a rögöt
fölszántja és termékeny magot vet bele, hogy
éppela művelettel föltételez az, psarnok
letta természetek. Ime, mily baba az ember!
Azt hiszi, hogy "Többet és mindig az az aláér
fa, vagy galagonya bálor!" Amint az nem
jár Koresmába, vagy károsodik, tehát az nála
morális sütyedést jelent!

Hány bálor, hány fenyoja van a világon, mely
egymagában több poezis foglal, mint a

lyraiköltő 99%a!

Est viszont azt mondom, hogy a természet
philosophiái nem csak megdönti, hanem való-
ságos fölszűri Kant összenyelés meghatározását
az aesthetikai ízeiről.

Vajon tekinthető-e valami nélkül - érdel nélkül.
Mondjuk ki - nem! Az a természet philosophiái
ból indulunk ki.

Az ember, vagy mondjuk az élőlény és a holtat
látja természet, lelki élete lényekben aponos,
intenzitás területeken az utóbbi föltölte
áll az előbbinél.

Az anyagilag szolgálóba hajtott természet
bőven rájövetheti az anyagi természet szelle-
mivel.

Egy viruló legelő a paraszti hársája letarolja,
tehát anyagilag a paraszti hársára szolgál,
de mennyivel nagyobb az a gyönyör, melyet
a meső viruló korában az embereknek szer-
zet? Szemvedély tehát a meső hárs, mint

ilyet? Világos, hogy nem.

1918-0217m
A gyönyör az lelki emócióval, sorvasztással
jöt, ez érvényes arra a gyönyörrel néve is, melyet
először említettem. Hol van az az ember
a világos, mely a szépet ne arral a spain-
telikkel néze meg, hogy ön magának lelki
gyönyört szerezzen? Vagy öntudatlanul

nézi a szépet? Mely nézi tovább és tovább?
Azt mert érzé, hogy a lelke gyönyörködik.

Érdeme van tehát a szép szemlélésében. ~~Azt~~
minden ~~ide~~ embernek érdekeben van, hogy lelke
gyönyörködjen. Mivel minden ember lelke
mai és máskeji fogékony, világos, hogy Kant
tetele még csak nem is általános.

Ezek egy jutottak eszembe, a minif egyszer gondolkodtam.

Minden a lehető valószínű, ergo legid is.

1903. VIII/23.

19420-811/2

Kedves Gyuri!

Tekintve azt, hogy 31-iken este jövök le Pestre és addig sok mindenféle kellemes és kellemetlen elkövetni, rögtön valapostor és figyelmestettek, hogy még újra nem írjak, addig ne fájassd meg a holmi válasszal. Azt hiszem, hogy tulságosan nem fejtőszed meg a az effajta önmegterhelőstással.

Teljesen (nem $\frac{1}{2}$ 7, hanem 3 és $\frac{1}{2}$ nap) öle nem vagyok spekerítő, mert ha lenne is, nem lenne újság, amit spekerítsek. Ez hosszabb cikksorozatok alatt „Zenelap” nyakában tudtani az iskolai genekultúráról és ilyen körülmények között újságot nem csinálható.

Magam spekulációra újragökönt csak önzet
fogom élet vezetni; mert spekuláció lelem
de se gyűjtögetem magammal holmi
hiúlaggalakat.

Nekem azt hidd, hogy én spekulációra
gyors és merész elterjesztése, vagy kétségbe
philosophiam megősmertelése vezetelt
a hiúlag spekulációs smaragd zöld posványába
megszügom, hogy a főöl az volt, miszerint
egy mentő nagy bevon, kinek nevét
papírra sem írom, ön magát fotulmáló
hülye vigyorral az a mezegegyest
kockáztatotta meg, hogy ha már önmagát
festményeimet, hogyha az Amabalon a
Atigány a karingómet húrke, hogyha más
deq gombban filozophalod ez ember.
vél, mint mashaivól s a mashaivól,
mint emberről, Tadziel-e például
újragot spekulációra; Három hét

igazolta be, hogy „fajdalom, meg éterin
sem jövök zavarba.

Amarik ol as vold, hogy gyönyör
Köthessen azokban a buta profarban,
melyek a csikkekim elolvasara nyomán
keletkeznek. Nincs azokban semmi
érték, sőt a legtöbb „kedves” olvasó
bizonyára asszál a boldog és „flagma
fikus tudattal” végteszorba az
újajjal, hogy im újabb kutyaszeget
a boldogtalan anyagföld határ.

Természeti filozóphiámból indultam
Ki is mi részen bebizonyítottam,
részen be fogom bizonyítani; hogy
a kia természeti filozófián alap-
ján előmeri a lét abszolút,
egyenletes, mintegy homogén vol-
tat, akkor minden se idealizmus,
se realizmus, se jó, se rossz, se
bűn, se erény. -

És mint „hogy mincsem se buta, se
okos, se hülye, se épező”. Ezek
szóiban az általános emberi alanyi-
ságból kiinduló megfigyelésmódszer
melyetnek létjogosultságát más
csak azok sem lehet elhinni, mint
a főnév hiszi az.

És természetfilozófiáim, mely a
látványok hold természet és a vélet
lenül ad. oda mozgó ember között
lévő opelleni azonosságát vallja,
az a geometria, mely kör és íves elveim
sorolkozna.

Barátom, az idealizmus és a realis-
mus fogalma, tekintem, az egyén,
mindég az egyén, subjektív, vagy
objektív világ szemléletében
számosít. A ki önmagából

1903 aug. 23.

JASCHIK ALMOS

indul ki, és a világi
munka materializmus megfokoz-
tatása érinti csak, míg ellenben
mindenkinek idealistának kell
lenni, ki a világot, mint
eszmé érdekében megalarul
életet kell tenni:

Azért mondtam annak idején,
hogy Kant akkor lökte életé leg-
nagyobb bakját, mikor egy álta-
lános érvényűnek szánt meghata-
rozásba belepréselte az "érdek-
telkül" kifejezést.

Minden relativ esem a világon,
még a lét. mint ilyen is, csak
egy az, a mi abszolút valóság,
mi eredetivel való ok, és ez az
érdek. Felenni és emelni érdek.
Rombolói, mozgatói a megjelölés.

MTA FIL. INT.

Lukács Arc.

kernek és a keresztülvégzőknek,
de létezésükről!

Ilyen jelfogyi alapján következ-
tekem, egész helyesen, hogy a
jó azért jó, mert kevésbé kelles-
metlenül hat az emberi érdekre,
a rossz, az nagyobb mértékben.
Az ok, az érdek.

Változnak meg ez, úgy megváltoz-
nak, nagyobb helyet eszerint a jó és
rossz fogalma is. Azok a farizensek,
referansza töltelékkel bizonyára
a most eredménytelenebb az boldo-
gultási tényszerűkre szabogatnának
penitenciát, és kötelezővé tennék
azt, a mitől, most, mint bűntől
meg a törvény is vissza tart.

Kísérőthet, hogy ha minden ember
boland volna, akkor a véletlenül
Kijózanodottak zainára nyit-
ranak menedék helyeket.

Körmény elkipicelhető, hogy ilyen legi-
kával nem lehet most boldo-
gulin. Most barmoké a világy.
Jól érzik minden szónak az igaz-
ságját, de mi csak azért
sem helyeslik, mert akkor
nem lenne szükség alattomos
fettetésekre. Erre pedig még
szükség van.

Csak hogy ha más nem lesz szük-
ség, akkor az általános ugyan-
csal kevés lesz.

No, is most gerovat, mert
Marszi következit
Almoz

Kedves Marcsim!

Az Újmagyar leírásnyi sátrnyalóján,
hogy megmutatja a levelet, ottkor
sok dolgotól értesülhetne, s így nem
szükség egyebet hangsúlyoznom,
mindazon, azt a gyűjtemény névvel
pi máj 25-iken Pestbe a rá
englem küldeni; fő Ujmagyarság,
misperint én csak 3-én fogom
Kies fővárosunkba hirtelen be.
Főppanásommal meglepni.
Azon levelemre szóló válaszok
illeti, azt tartod szem előtt,
mit Újmagyarság tartatott

Óh!

Alucy

Kedves Gyuri!

MTA FIL. INT.

Lukács Rtc.

1942-8444

Ökorkodásodból csak annyit oszmered el, hogy minden
kinek lehetne világnézlete. Most nem tudom, hogy
vajjon „egy” philosophia, mely szűkelegre saját
szolgálatáért alapul egy világnézletnek, vagy egy
életbecsülésnek, ha az az az egyi szellemi
korlátoltága, azaz pedig morális gyásása
miatt érvényre nem jut. Az kétszétlen, hogy
minden ember a saját philosophiai rendszerével
magát magában hordja, de kérdés, hogy míg ez a
philosophia életével irányítja lez, miképpen
hatalom alatt fejlődik. Most nem az egyiségről
beszél, hanem az általános emberről. Azt először,
hogy egy független, már többé nem befolyásolható
aravaterjű egyi érvényre juttatja a maga egyi
világnézletét, de kérdés, hogy vajjon a philosophia
mit szol a csak egyi világnézletnek. Most egy
általános philosophia rendszerét bármilyen irányú
világnézlet csak úgy az, ha annak hívői követői
vannak. Ha tehát valahol ez az általános
világnézlet elnyomja a saját, még öntudatra
nem lépett egyi világnézletét, kérdés, hogy
mennyit is ilgendor egy egyi világnézlet.

És még a kirelt baj, mert az éppen, ha az a világnéz.
let nem is az övé, világnézéssel "mégis csak bír; de
ha előáll az a lélektani jelenség, hogy valakinek
ítélő"repsége aránytalanul később fejlődik ki,
mint a morális akaratereje és a miig későbbben
átadta magát buta elcsalultságában egy világ-
nézletre, egy általános, közönséges létfelfogásra,
hogy a saját éppen a szűrségmenüen telteben rejtő
világfelfogást eltemette, viszont újabb kérdés,
ha ez az ember ítélő"cséje kifejtésével rajon
egyensége tudatára is látja azt, a pl. már pótolha
tallan kézagot, melyet saját világnézletének
elvérteté okozot, lesz e már most ilyen ember-
nek valamilyen világnézlete? A végül, a kopokal,
& közönségeset, mint nem sajátját föltámadt
egyensége tudata fogja Filkeni, hogy újra
magára vezze. És újat pedig, mivel azt teljes
akaraterejének és ez akaratere" abszolud erejének
tudatában semmisítette meg, nyomta el magában
egyen csak nem teheti újra magáévé. En' így
okosodom & nem monem állítam, hogy minden
kinél világnézlete legyen. Sol van olyan, a kic'

nem éppen, de, habár kevesé is, ~~de~~ van olyan is,
kinél ez egyáltalában nincs meg.

Ezred a veszedelmekkel főleg az olyan epigo-
nokr vannak kitéve, mint pl. G. H. - G. H.
és J. J. nem. Az ő'egyeniségük esetleg s így az
egyeniségüknek, mint az egyeniség kiegyen-
tő eleme - majdnem semmi. De G. H. az
ceteris paribus értékes. Viszont "Könnyű epigon", mint
dehát, de mérsékelt idealizmussal. Semmi sem
a szenvedést realizmus. Szűkebb körben, az ő'
belki tulajdonára, az ő' világnézetük nekivolt,
- lehetett, - de az ő' morális arányterei meg
kiseb fejtődés s így jó adóba kerül, míg az értékek
olyan stadiumba kerül, hogy tisztán fogja látni
magát. A sors humora, hogy ilyen emberrel
a tisztánlátás roppant kevesen fejtődik ki.
Csak azt nem tudom, hogy ha az ilyen éppen
szeme fölnyitja és megszűnik a létéről fogalmat
alkotni - boldogor, vagy boldogtalanság
nevezés a ölel? Most én új képelem az a
lélektani jelenséget (a szemfölnyitást) hogy

mondjuk pl. Ghuér időt multán esereveresi asz,
hogy Galos és Jossi mennyire Karrikaturái Marcsinak.
Esereveresi aszolat. Komikusan visszás helyzeteket,
melyek éppen az epigonság folytan alalulnak. Más
ebben kell benne felebednie valami ádstonnal,
melyarra ingerelje, hogy most magamagáért is
epibevesse Galossal és Jossival, hogy ha kimeletés
egocimustal is, de latolgassa a saját érteket.
Ezt Ghuér - a hogy érem - meg fogja tenni - hű
ságból. Csak néhány soron vonásra aradjon
is saját maga is a másik kettő között - iszonyu
ellenesre ebred benne Marcsin iránt. Először
lesz epigonsga Külö jéit eldobatni. Eszet
sikerül is meg, mint - föltelertem, - hogy alant
erőre előbb lesz életös, mint stéleté. De kétség
telen hajótörést szenved a lelki epigonság bonerol-
gatásánál. Szílyen megtevédt éppen lázas
ságotossággal arra törekedni, hogy aszolat a
soron lelki vonásokkal kitörülje is valami
sajátosarral, éjéinek vonásaiul potolga.

Okoskodásból csak annyit...
Amde, ha mai ernyőre van, akkor bizonyos, hogy
szeme fölnyílt. Látja a régi lelkei szep, impo-
zálo' multját - a saját elnyomott, új életre
kezdésen nívoltat, ön magával hasonlított.
Ugy képelem, hogy ez egy oly győvő, melynek
legfontosabb tényezője a morális arany. Szinte
paradoxon. Győvő allos, hogy a saját értetlen,
jelentéktelen létét nevesse ki életével irány-
tójaul, de viszont erős arra, hogy multjával
szabotson. Mert az öntudatra ébredt epigonok
- kétonvelemény! - igen tudnak multjójukkal
szabotálni. Ilyen "Mohamed Koporsó" t. lyres
jön létre - egyenlőség világszerte nélkül. Ezt
hosszú úton a radclég. Talán könyvetekben
is arad - idovel. Ezt a ~~lelki~~ lelki állapotot
elreprehu' nem tudom, de létesítésben hiszem.
Lunares aradodárnak az alapsi része az, hogy
szintelligens is beromepigonoknál szoltam
az emberiség ez alfajból kiválasztam.
Isóval a hogy nem minden nyárispolgói epigon,
arént. nem minden epigon nyárispolgói epigon.

Az epigonok egeszsegebol is az gondolatod, mint a
vilagierleturrol Intelligens epigon a magukra
erovarolt vonasokban mindig keresnek egy
bizonyos kovenyseruseget. Ezt magad is mondod.

De minden kovenyseruseg megszunik. mi helyett
az itelo kepesseg csak fejlodni is kezd. A latni
kesdo szemek hasonlit. Az egeszseg csillogo
villogo diademje otlik legeloszor szemibe ugandot.
Amig hungorogtat paddy meg fedezel is neki talan.
Csak lassan - lassan veszi észre, hogy az fejlö gyeint
- bevilági folt bekasó. Ha az ember hungorítva
rejt egy gyeint a lángjál ragogóval, szemrontóan
vakítottak fogja tartani - ha szemé fölnyit - felszem
tunik neki az hitvány lángoskó.

De az elölbi skostodaiban nem is fogalomrovar
is állhat elő. Az epigon a mástól ellopródot
egyni saját szagorát magacsa teszi is azorban
bizonyos kovenyseruseget ont. De viszont
ez a tény azonosan látszható assal a gyeint
emlegetett is az egeszsegok dorongolasára szolgáló
Kadencziával, hogy az igaz böles mindig a

maior ismeretlen növekedés nagyja és aztán a
a saját gondolkodás által egyenlő a tanulmányok
kel egy értele. "Ezt egyenlő, a magáéivá".
Mia különbség a Vétő között. Epigonok által
intelligens embereként, kikben van affi-
nencia is ~~valami~~ valami, a mit önsejtelennel
nevesel sa mi nem egyé, mint homályos
rejtés a saját gyöngeségül is töredék egy
védőszóval, egy bevilágító test után. Ez
lehet hamis is, tehát leányosan más, mint
az ítélőképesség. De, vissza térve:

Az epigon által teremtett rendszer, vagy
fővenyszerűség egy egészen spekulatív állapoton
nyugvó valami, a minde célja: nem az egyenlő
érvényre juttatása, nem egy önálló eszméről
megteremtése, hanem egy egész közösséges,
szolgai hódolat az egyenlőség iránt. Eppen
egy, mint ha pl. egy kereskedő a saját keresé-
s, vagy készítményét árul eladja is azokat
azok árja el, hogy a vért kielégítse, és

egy vigés, ^{ki} a legolagabotabb raffinéria'val
adatul bizonyos arúron, midnek jósága elöte
nem fontos, a dolog lényege az, szemben az,
hogy külsőséggel, stóberjédel a nyakára
tutmálgón vkinék vmit, a miéty a tulajdonos
vitért elörmésék kap.

Az epigonok is csak stellemi vigésér. Elöte
nem fontos a majmolt sajátágár eredetisége,
vagy etela, a fő az, hogy ezzel hiselegnek az
vignéségek is imponálnak az emberkésárnak.
Perre vernal ötletes vigésér, kiknek talán
nemük elöte is lebeg a Wolf & Kohn cég hóméve,
vissont vernal önsö, edderhagharró buta epigo-
nok, — vagyis vigésék is..

Dalnori, Lujzara jövő levelemben kerjésledem
ki. En azvö helyéket igen stomorú'nak
tatom, de nem tulajgosan tragikusnak.
Soha sem baj, ha az aravaterö, az est domi-
nál a vité fotók. A mi nálam méimius
meg. De eröl is mások! Addig pedig
v. j. En lan megper Pestre. Lukács Arc. Aluoy

M. A. FIL. INT.

Lukács Arc.

Kedves Gyuri!

Lehel úvántól kaptam két különös levelet, melyeket
 önmegmutatók scribed. Ez nem értem. Ebben az
 emberben több-e az originalis hobó, vagy a
 hobótos originalitás, — a zsenialis föléletesség,
 vagy a föléletes zsenialitás? Kicsi fura az
 ember az bizonyos, de értelem meg mindig nem
 látom tisztán. Leveleiben magáról írt, hogy minthogy
 a ki az életről írva dacára is megfenyítve születik,
 és az egész iparkodás az, hogy elpanaszolja,
 hogy az emberi butaságon, mint földjegyten ad
 neki a maga célját és iparkodást a fátorgó
 langyos idealizmusával szétroplatt. Nem
 veses hetem az, kiváló egyéniség az, az, meg
 idealista. Minden ember az. Ez lehel, hogy
 különregetem. Szerintem az idealis mus az
 olyan kelki tulajdonság, amelynek részelt, vagy
 nagyobb mértékben való meggyitathozása meg
 nem jöhet fel, hogy magam bizonyos
 által embernek ne tartsam. Ez ugyanis az, idea-
 lis mus alatt nem értelem az vágyból, abrain-
 dolból és illuzióból összerakottvártok létéről,
 mely a kelki életnek a chemiához semmi
 köze.

Az emberisé, 99.5% a azt hiszi, hogy idealista
es azas lehel, hibem az elöb felsorolt által
reszek (vagy, ábránd stc) eggenle, hogy egy mondan,
menyisegben vannak meg. Ha en egy patidaban
egmonocsepprel ismaltatol, megrovetelem a
praktikans tot, hogy a allatszeres a secepot
alajjan leverse ossze, met egydrenk nem
egmonocsepp jon ki bolile. De, kerdis, hogy a
leler vajjon respektala-ea secepteriateind?
Ard hiszem, hogy vajja, ábrándja, illusioja
es mindharomnal egy allandó hangulata
minden embernek megvan. Ma most, hogy
valakinek, vagy vagy-vagy ábrándvilága, vagy
egyen illusioi gardsagobbal-eaz mellekes.
Egy Petöfi es egy esömvörösi uti flasterköverö
parapit korök idealis mus dolga ha az nem
latol tuloin bresz. Et furcaságnak
latvik, de vajj enab: A clablic alajjan
keressük a celli teinyerököt min dtheubas.
Petöfi lelikem fotoileges est therevünth,
de nemrük a flasteres parasitot. Vanc melki
vajja? Hozza a vajj färeletes, estetikus
vajj o az mellekes. A fo, hogy mindig

teljesen, vagy éppen. A jó öreg Aristoteles is rajótt
arra, hogy a végzet lehet tétel, és
többlettel, vagyis a többlet, de min-
dig az marad. In megfogor róla szólok,
hogy amela parasztok is van a bándji, ha
materialis primitiv is, de van. Illuszió
lehetnél nagyon gzengeth, de letérésüket le
tagadni nem lehet. É ha ism. képzés
megvan. Hogy eppis, vagy másid arany
Talanul intenzióbbá muth a többi, az
ismétlem nem kéne. Most ha az
vols, akkor pl. lehet istván kiva:
bőlt zeni volna brany dairoval,
illet tagadhatatlan, hogy lehet istván
abranditaji is, illuszió, zardagabbat.
A közönség is kiva b' ember korott a
tutómságot, sohasem a sivealibus, vagy
realismus tessi, most en az effekt
tutómságot nem ismerem, hanem az
hogy ez megpylatosít, e, vagy sem, és
hogy mi képe? É a ha ism. kére a

fontos. A szerialitás soha nem az 'ideális
mestran magában, hanem a nál mi-
kintében van. Mindenes végen gyulodol
li arra, hogy lehet-e olyan 'ideális
nál miégen megnyitathosain? Az, hogy
ideális, az meg magában nem fontos.

Értétkés elvvel totot össze is esznek
el. Mint a "mondja: "Olas, érex". Hogy hóbort
jai vannak az rendszerelen gondolkodásának
kétségelen eredménye, vagy mi "nyelvenszóla-
:a scióskavára való hallgatás. ~~Hobort~~

A szerialításban mindig van hóbort, de hogy
megfordítás is igaz legyen, azt tagadom?
És az elrodás tehát megdönti azt a re-
tét, mely számít a szerial. De viszont lá-
tom azt is, hogy éreke világa gárdag.

Talán ez az egyetlen körül meg fogja rá nézni
lehetővé tenni, hogy az elvvel meg fog, de
megállja a helyét. Értétkés elvvel is
világjvíté ideális mással emberfia meg exis-
tenciát nem szedek. És lehetnek hűs

1904. aug. 16.

ról, sebbé teremtői az életnek, de nem maguk
 az élet. Ezt viszont Marsi bunkosna be-
 ki az eredményt is az estétől eltelre me-
 veri. Bármi legyen is az ember, ha meg
 van a terméketadók képessége is, az az
 értékükön, ha elég erős karaktere ahhoz,
 hogy eredményekéig eljuttassa, és más nem
 korlátozó ember. Viszont egy nyírszolgus
 bármilyen hódoló különséget szedjen is magára,
 nyírszolgus marad, ha — köcsbe visszá is.
 Marsi élte maga az értékük, ő maga az
 eredmény. Hogy epigonjai legyenek, ez neki
 vajja; de viszont maga az a vágy színtér
 az ő eredményekéig egy sajátága. Epigonjai
 nál abszolud értékeléséig legkiseg teleneb
 but csak az igazolhatják, hogy ők ellenzi
 eredményekéig csak az ő hódolnak, most látják,
 hogy ez a hódolatot Marsi individuali-
 tása megrövelti. Erre azonban szemlelel alap
 y.

jún jöttém rá.

Meresi világvesztetést, azt hiszem. egy epigonja
sem velle. Főleg, mert nem is élti azt. Az
epigon-egyeniség nem különbözik is elég a jelen
történelmi vonatkozás elszármaztatásához, hogy a
magyar királyságban a hivatalos főlé emlékeztet-
nek. Ezt az is mondhatom el, hogy a tudomány
jelenlegi állapota (kezelés) viszonyokhoz kérdéshez.
„Nem epigon-e kebel István?” – „Hogy kité, azt
nem tudom. De a gyanúval oltathatlan. Világ
vesztetést nem, vagy nincs, vagy, ha van, az nem az
ővé. Illigen is lehet az ővé. Ha valami soha
sem nyilvánítottja kifejezetten az világvesztetést,
de eseményre juttatja az egyeniségét, az al hamar
történelmi jöhetek, de kebel, noha igyekezik
egyeniségét ~~kebel~~ lenni, is az ővé és az
egyeniségének, és je stóten igen szimpatikus
& világvesztetést nem önmagam. Pedig egy
biztos világvesztetést, ki országot csalódit és aloci
stentágeit húrd, ki minden hajótörése

az ei magát optimistának tartja — nyá-
polgat. Feljemenul es közölt megfigyele-
süm egyik eredménye az. Ellenkező Maeri
megfigyelésének eredményével, de — nem
tudom, hogy te mennyi ismered kebelt — addig
nem érveltek, miha tiedet nem hallom.
hacsik hol van? Szaláidodat ei névered
adóóflom.

Kolozsvár 1904. aug 16

L. G. M.

Szemle

MTA FIL. INT.
Lukács Brc.

Lukács György

Umar

Baden. Baden

Villa - Hilda - Hotel Messner.

19.8.04.23N

1904 aug. 16.